ABC Amber Palm Converter, http://www.processtext.com/abcpalm.html

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Tři přadleny.pdb

PDB Name: Tři přadleny
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 10.2.2003
Modification Date: 10.2.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Tři přadleny

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj http://www.pohadky.org/index.html

Byla jedna líná dívka a ani za nic nechtěla přísti, matka ji mohla říkat, co chtěla, ale nic s ní nepořídila. Konečně se jednou matka velmi rozezlila, dceru tak zbila, že Adlinka hlasitě naříkala. Zrovna jela kolem královna, a když ten nářek slyšela, nechala zastavit, vešla do domu a zeptala se matky, proč dceru bije, že je nářek až na cestu slyšet. Tu se matka zastyděla, že by měla o lenosti své dcery povídat, a tak pravila:

"Nemohu Adlinku od předení odtrhnout, chce stále jen příst, ale já jsem chudá a kde mám stále ten len brát?"

Tu odvětila královna: "Nic neslyším raději než o předení a nejsem spokojenější, než když slyším vrčení kolovrátků. Dej mi svoji dceru na zámek, já mám lnu dost, tam může příst, co ji srdce ráčí:"

Matka byla spokojena a tak si královna dcerku vzala. Když byli na zámek přijeli, zavedla královna Adlinku do tří komnat, které byly plné krásného lnu.

"Nyní spřeď tenhle len," řekla královna: "a když budeš brzy hotova, pak ti dám svého syna za muže; jsi sice chudá, ale dostatečným věnem je tvoje nepřekonatelná píle."

Tu se dívka velmi polekala, neboť přísti len přeci neuměla, a celých tři sta let by trvalo to předení, i kdyby od rána do večera u toho seděla. Když nyní osaměla, začala plakat a seděla tak tři dny, aniž by ruku k dílu přiložila. Třetího dne přišla královna, ale viděla, že ještě nic spředeno nebylo. Velmi se podivila, ale Adlinka se vymlouvala, že se ji po matce a domovu stýskalo a ještě začít nemohla. To královna pochopila, avšak na odchodu ji pravila:

"Zítra ale už s prací začni!"

Když Adlinka opět osaměla, věděla, že ji pomoci ani rady není a opět se usedavě rozplakala. Tu uviděla skrze okno, u kterého byla seděla, tři ženy přicházet, jedna měla velkou plochou nohu, ta druhá měla příliš velký dolní ret, který ji až na bradu sahal, a ta třetí měla velmi široký palec. Ty tři zůstaly pod oknem stát, dívaly se nahoru na dívku a ptaly se jí, copak jí schází. Ona jim o svém trápení vypověděla, a tu ji ony nabídly pomoc:

"Když nás pozveš na svatbu, nebudeš se za nás stydět a svými kmotřičkami nás nazveš, a ke svému stolu posadíš, pak mi ti všechen ten len za krátký čas spředeme."

"Ze srdce ráda," zaradovala se Adlinka: "pojďte dovnitř a můžete hned začít."

Tak vešly ty podivné ženy dovnitř, udělaly si v první komnatě místo, kam se posadily a jaly se přísti. Ta první tahala vlákno a točila nohou kolovrátkem, ta druhá vlákno slinila, ta třetí vlákno natáčela na vřetánka a tloukla palcem o stůl, a vždy když uhodila, plné vřetánko tenounké příze na hromadu padlo. Před královnou Adlinka přadleny ukryla a ukázala ji jen napředenou přízi, královniny pochvaly konce nebraly.

Když byla první komnata prázdná, šly do druhé, nakonec do třetí. a brzy bylo vše spředeno. Tu ty tři přadlenky zmizely a předtím dívce řekly: "Nezapomeň, co jsi slíbila a hodně štěstí ti to přinese."

Adlinka královně prázdné komnaty a obrovské hromady příze ukázala, královna hned velkou svatbu vystrojila, a ženich se potěšil, že tak pilnou a rozumnou dívku za ženu dostane, a velmi se do ní zamiloval.

"Mám tři kmotřičky." řekla dívka: "a moc dobrého pro mne udělaly, a já na ně nechci ani ve svém štěstí zapomenout. Dovolte mi, abych je na svatbu pozvala a ke svému stolu posadila."

Královna i princ ji odvětili: "Proč bychom ti to nedovolili?"

A když ta slavnost začala, vešli do sálu ty tři podivuhodné přadlenky v krásných krojích a nevěsta pravila: "Buďte vítány, milované kmotřičky."

"Ach." řekl ženich: " Copak to máš za ošklivé kmotřičky?"

Šel k té, co měla plochou nohu. a ptal se: "Od čeho máte takovou nohu?

"Od kolovrátku vrtění." řekla kmotra.

Pak šel k té s tím velký dolním rtem: "Od čeho mate tak velký spodní ret?"

"Od příze slinění." řekla kmotra.

A nakonec šel k té třetí: "Od čeho máte tak velký palec?"

"Od příze navíjení." řekla kmotra.

Tu se princ velmi polekal a řekl si, že své ženě už nikdy více přísti nedovolí, aby se mu taky takto nezohavila. A bylo po předení.